

Leto 7. Štev. 7. PRILOGA ZA MLADINO. 1938. julij 8.

ŽIVLJENJE BLAŽENE DEVICE MARIJE MATERE BOŽJE NAŠE KRALJICE

(Po nazveščenji same nebeske Kralice napisala častitliva boža službenica :
Marija z Agrede.) (Štrta kniga.)

17. Sveti trije kralji odidejo po drugoj poti.

Sveti trije kralji so se nastanili v Betlehemi. Zbrali so se v ednoj sobi i so prestali celo noč v razgovarjanji od božega deteta i njegove svete matere. Pobožni vzdihlaji so prekinjali njihov razgovor, ki je šče bole razvūžgao njihovo lūbezen, ar so se spominjali lepote i veličastva deteta, i premišlavalali modrost, jakost i čistost Device, Jožefovo svetosti siromaštvo. V srci so čūtili veliki ogenj, moč vsemogočega krala, i so se čūdili veličini Najvišega, ki je skriti v takšem siromaštvi. Poslali so svoje sluge, da odnesejo v votlino Jožefi i Mariji stvari, ki so jih mogli nakūpiti v Betlehemi. S poniznostjov i zahvalnostjov sta sveta zaročenca sprijala darove. Marija je pripravila bogato večerjo za siromake, ki so jo hodili prosit miloščino.

Svetim kralom se je med spanjom prikazao angeo i jim povedao, naj odidejo domou. Drugo zajtro so šli sveti trije kralji ponovno v votlino, da poklonijo nebeskomi krali svoje darove. Klečečki so njemi ponūdili zlato, kadilo i miro. Razgovarjali so se s presvetov Devicov i se ž njov posvetūvali od prilik i vla-

danjá v svojih državah. Marija je sprijala darove i je predala svojemi Sini, ki je z lübeznivim licom pokazao, da jih rad vzeme. Dao jim je tüdi svoj boži blagoslov, i krali so bili prepričani, da so za svoje darove dobili stokrat vekše nebeske darove. Po šegi svojih krajov so šteli Mariji darüvati drage kamne, ar so pa ne bili potrebni za dopunjenje skrivnosti, jih je Marija odklonila i vzela samo zlato, kadilo i miro. V zameno da Marija kralom v svojem siromaštvi nekaj pleníc, v štere je bilo bože dete povito. Trije modri so vzeli te svetinje s strahom i poštüvanjom, i so je dali vdelati v zlato i drage kamne. Iz njih se je širo blagi düh, ki ga je pa mogeo občütiti samo tisti, štéri je vervao v bodočega Odrešenika. Neverniki so ga ne občütili. S temi svetinjami so trije krali napravili vnogo čüd v svojem kraji.

Sveti krali so ponüdili Jezuš i Mariji vnogo dobrih stvari. Ponüdili so se tüdi, da sezidajo v Betlehemi hišo, če se Marija odloči ostati v Betlehemi. Marija je vse odklonila. Krali so bili nad tem jako genjeni. V spanji jih angeo opomni, da odidejo po drügoj poti domou i da se izognejo Herodi. Zvezda jih je vodila do mesta, na šterom so se zbrali, kda so potüvali v Jeruzalem. Od tam je šou vsaki v svoj kraj. Njihovo življenje je bilo popolnoma Bogi posvečeno. Vnogo lüdi so pripelali k spoznanji pravoga Boga. Tak so preživeli svoje dni v svetosti i pravičnosti.

Kda so sveti trije krali odišli, sta Jožef i Marija hvalila Boga z novimi slavospevi. Spoznala sta, kak se prorokbe patrijarhov spunjavejo na deteti.

Novomešnik: GLAVAČ FRANC
iz Beltinec. Prvo svojo sv. mešo
prikaže Vsegamogočnomi letos
k Božiči v Beltincih.

SVETA MARIJA MAGDALENA

Pri pogledu na to malo čredo, kak je sam nazvao družbo svojih odebranih, je ne gućao na nikoga, samo njegova mati i sv. Janoš sta mogla ćiti reći, štere njima pravi. Svojoj materi je pravo: „Žena, glej, tvoj sin! I sv. Janoši: glej, tvoja mati! To so bile na križi edine reći, ki so naravno prišle iz Jezušovoga ćlovećega srca. Vse drüge so prišle iz većnoga življenja i so se nazaj ta povrnile.

Tüdi Marija Magdalena je ne našla već pazlivosti kak drügi, ar je ne bilo določeno, da bi bilo trplenje njena slava ali znak njene svetosti. Gospod Jezuš jo je ćakao na drügom pozorišći ob tihoj jütrašnoj vöri; za tisto vöro njoj v znamenje njenoga pozvanja prihrano milosti, kakših niti te, niti sledkar nišće ne bio deležen.

Za križom se je odpro grob. V njem počivle naš Zveličar kak šteri navaden zemlan. Stražijo ga vojaki, kak da smrt ne bi bila zadosta, da vnići njegovo moć, i kak da bi iz groba mogla vstanoti skrivnostna zmaga.

Pa v istini ostane te grob, ćeravno mogoće ne predmet vüpanja, bar privlačna toćka lübezni, ki vse preživi. Marija Magdalena je pri grobi. Prva je prišla na tisto mesto, kak će bi si s svojim dvojnim prorošćim maziljenjom pridobila prednost na tistom kraji i pravico, ćuvati ga. Vsi evangelisti popisüjejo pri tom srećanji njeno določeno ravnanje. Že na većer tistoga dneva, gda je Kristuš trpo, stopi i pogledne, kama so položili njegovo telo. I gda je minola sobota, ide vćasi na drügi den zajtra ob sunćenom vzhodi z nešternimi svetimi ženami, štere nesejo s sebot dišave i mazila, k Jezušovomi grobi. Pa gda prisveti prvi sunćni trak, zaglednejo kamen, odvaljeni od groba i grob prazen. Medtem kak se ćüdiyo, ne da bi mislile na skrivnost, ki se je tam zvršila, stopita k njim dva angela i njim pravita: „Zakaj išćete živoga med mrtvimi? Ne je tü, gor je stano.“ (Luk. 24, 5. 6.). Strah i groza obide svete žene, pašćijo se v Jeruzalem i tam pripovedavlejo, ka so vidile i ćüle. Apoštolje zaćüdeno gledajo, kak će bi poslüšali pravlice. Sveti Peter i sv. Janoš vćasi odideta, za njima pa se pašći proti grobi samo Marija Magdalena. I gda pridejo do groba, se nagnejo v njega, da bi poglednoli, ne najdejo pa v njem nikoga. Samo prt i ležijo

tam. Apoštola ne veta, kak naj si to razlagata i zato odideta i grob zapuštita: Nišče je šče ne razmo i znao, ka se je zgodilo, niti sv. Peter, niti sv. Janoš, niti Marija Magdalena. Kak da bi zagrinjalo visilo pred očmi vseh. Gde je Jezuš? Magdalena je ostala sama tam, sama je stala pri tom praznom, njoj tak dragom grobi. Šče se bori lübezen s smrtjov i ne ve, da je smrt že premagana. — Ka se je nato zgodilo, najdemo zapisano v evangeliji sv. Janoša.

11. Marija pa je stala vöni pri grobi i jokala. Gda je jokala, se je nagnola v grob

12. i vidila je dva angela v belom oblačili, ki sta sedela eden pri vzožji, gde je bilo položeno Jezušovo telo.

13. Pravita njoj: „Žena zakaj jočeš?“ Ona njima odgovori: „Vzeli so mojega Gospoda i ne vem, kama so ga položili.“

14. Gda bi to povedala, se je obrnola i je vidila Jezüša, pa je ne znala, da je to Jezuš.

15. Jezuš njoj pravi: „Žena, zakaj jočeš, koga iščeš?“ Ar je mislila, da je to gredar, njemi pravi: „Gospod, če si ga ti odneso, povej mi, kama si ga položo, da ga bom jaz vzela.“

16. Nato njoj pravi Jezuš: „Marija!“ Ona se obrne i njemi pravi: „Rabóni!“ to se pravi „Vučiteo!“

17. Jezuš njoj pravi: „Ne dotikaj se me, ar šče nesam odišeo k svojim Oči. Idi pa k mojim bratom i njim povej, da odidem k mojem Oči i k vašem Oči, k mojem Bogi i vašem Bogi.“

18. Marija Magdalena je šla i vučnikom naznanila: „Vidila sam Gospoda i mi je to povedao.“

V veličastnoj vöri svojega vstajenja, v vöri, štera je bila odločilna za vse, v šteroj se je pokazala zmaga Boga nad svetom, zmaga življenja nad smrtjov, v toj zmagoslavnoj vöri se šče Jezuš prikazati najprle potem kak se je materi prikazao, ne svetomi Petri, prvomi med apoštoli, ne svetomi Janoš, šteroga je najbolje lübo, nego Mariji Magdaleni, to se pravi spokorjenj grešnici.

Zveličar sam je povedao: „V nebesaj je vekše veselje, če se eden grešnik spokori, kak nad devetdesetdevetimi pravičnimi, šterim je pokora nepotrebna.“ (Luk. 15, 7.)

Te Jezüšove reči so se spunile pri Mariji Magdaleni. Bila je srečna, da je prva vidila Sina božega, gda je od mrtvih vstano. Vidila ga je kak zmagovalca nad šatanom, nad grehom, nad svetom i smrtjov. I v tom srečanji je bila prva tolažilna gotovost, da bo človek dosegno večno zveličanje.

Velka je mogla biti lübezen, ki si je zaslužila to srečo, velka tüdi hvaležnost za takše plačilo te lübezni!

Sv. evangelij pravi: *Prikazao se je najprle Mariji Magdaleni.* (Mark. 16, 9.) Kak svetla zvezda sveti te dogodek na čeli srečne žene, i ta zvezda ne vgasne nikdar, nego bo vsigdar v veselje tistim, ki bodo v od Boga razsvetlenoj düši razmišlali o skrivnosti svojega spreobrnenja.

Prvoj se prikazao Mariji Magdaleni. Pa če nemre mo ravno popunoma zarazmiti, ka se je godilo v srcih obeh, v Srci božem, štero je prvence svojega na novo pridoblenoga življenja podarilo svojoj najvernejšoj prijateljici, i v srci nje, ki je zadočila od Boga te dokaz velke lübezni, moremo samo v naših nepopolnostih iskati vzrok, da nemre mo občütiti i spoznati toga velkoga veselja.

Do toga časa so vse reči, ki so se nanašala na Marijo Magdaleno, ne bile naravnost na njo namenjene. Gda je Jezuš pravo: *Odpüščeni so njoj vnogi grehi, ar je vnogo lübila*, je to pravo obrnjen k Šimoni Farizeji. Gda je pravo: *Marija, si je zvolila najbolši deo, šteri njoj nikdar ne bo odvzeti*, je bio to odgovor Marti. Reči: *Gdekoli so bo oznanjao te evangelij, se bo pripovedovalo v njeni spomin, ka je napravila*, so bile povedane Jezušovim vučenikom. Tü pa pri vhodi v njegov grob, v zarji svojega vstajenja guči Jezuš z Marijov naravnost. Guči ž njov, da povzdigne razgovor do nedostopnih višin, kama se bo zdigno pri svojem vnebohodi. To je najveksi dogodek, krona vsega za Marijo Magdaleno na zemli, i je tüdi zadnje, ka evangelij pove od Marije Magdalene i vsi drügi dnevi njenoga življenja so zaviti v temo cloveče zgodovine.

Žena, zakaj jočeš? Ne jo je tak pitao, gda je na den svojega spreobrnjenja jočič ležala pri njegovih nogah. Zdaj pa je vöra skuz i žalosti minola. Žalüvanje, križ, grob, vse se je pod zmagoslavnim vstajenjom skrilo.

Koga iščeš? Marija, je ne potrebno več nikoga iskati. Našla si njega, ki ga nigdar več ne zgübiš. Ne boš ga več iskala na Križi i v naroči smrti gledala, ne boš več šla k grobi, da bi ga mazilila z dišečim oljom; nikoga ne na zemli, ne v nebesaj, da bi po njem spitalava, ar on i tvoja düša sta se zdrüžila. Za kratko ločena sta se znova našla na kraji, gde nikši kraj, nikša meja, nikša senca več nemre ločiti ali zabraniti vajine zdrüžitve. Zdrüžena sta v edno, kak je to njegova vola i kak si ti v to nekda vüpala, da boš po milosti ž njim v njegovoj slavi zdrüžena.

Marija! V toj reči se čüti nekši očitek, ar Marija Jezüša ne spoznala. A s tem njoj je Jezuš dao, da ga je spoznala. *Marija!* Že tü na zemli je naše ime sladko, izgovorjeno v vüstaj prijatela i segne v globine naše düše! A če Bog izgovarja to ime, če nas Bog, ki je za nas vmro i stano od mrtvih, pozove z našim imenom, kakši odmev se more šče te vzbüdit i v globočini naše siromaške düše!

Marija Magdalena je s svojim imenom zarazmila vse. Zarazmila je skrivnost vstajenja, šteroga prvle ne spoznala; s tem je spoznala lübezen svojega Odrešenika i v toj lübezni je spoznala njega. *Vučíteo!* je odgovorila. Zadosta je bila edna reč,

tak njoj, kak prvle Zveličari. Kem bole pristrčno se dūše med sebov lūbijo, tem krajši je njihov pogovor.

Ne dotikaj se me, ar sam šče ne odišeo k mojemi Oči. Dvakrat je Jezuš dovalo Mariji Magdaleni, da se ga je doteknola i obakrat jo je za to pohvalo. I zdaj po svojem vstajenji, zdaj, gda je bilo ravno njegovo telo ožarjeno z višjim živlenjom, odkloni to Marijino čisto naklonjenost. Ne je njegova vola, da bi se njemi Marija približala s tistimi rokami, ki so negda mazilile njegovo glavo i njegove noge.

Odked ta nagla, stroga resnost, i kak more vstajenje omejiti navadno prijaznost preizkušene lūbezni? Zato, ar je Jezuš ne več to, ka je bio. Zdaj stoji med zemlov i nebov, nekaj dni šče na zemli, da ga morejo viditi, i da potom odide k svojem Oči; i komaj tam, gde bo vsako telo, kak njegovo, poveličano, se ga bodo mogli njegovi izvoljenci znova dotikati i se ž njim združiti.

S tem resnim navukom je Jezuš Mariji Magdaleni pokazao, da more hrepeneti više, da odzdaj leži Betanija v naroči nebeskoga Oče, ki je svojega Sina poslao, i gde se bo sin znova združo z Očom, pa pripravi svojim prijatelom bivališče, ki večno ostane.

Ne dotikaj se Sina božega, ar je šče ne odišeo k nebeskomi Oči, i tūdi si ti šče ne odišla, Marija! Šče živeš na zemli. Tvoje vūstnice, čeravno šče tak čiste i goreče od svete lūbezni, so šče ne v stani, da bi mogle vtisnoti lūbezen nanovo poživlenomi, poveličanomi teli tvojega Zveličara i njegovim svetlim ranam. Z Jezušom moreš prvle vmreti, da se ga boš mogla znova doteknoti. Komaj te njemi boš spodobna; te se njemi lahko približaš z balzomom vstajenja, i pred njega položiš deviški dūh nesmrtnosti.

Idi k mojim bratom i njim povej, da oddem k mojemi Oči i k vašemi Oči, k mojemi Bogi i k vašemi Bogi. To so zadnje reči Jezušove Mariji Magdaleni, i s temi rečmi njoj razodene skrivnost, s šterov se bo prebivanje Sina božega na zemli i delo odrešenja dovršilo. Te vtis vnebohoda bo ohranila vse dni svojega živlenja; vidili bomo, kak hrepeni po svojem Zveličari, ki se je zdigno nad oblake nebes do nebeskih višin i tomi se ne bomo čūdili; ar verjemo v čūdo lūbezni, ki hrepeni v nebesa, ravno tak kak v čūdo lūbezni, ki pride iz nebes.

Velika Pomočnica.

Leta 1924. junija 10. je vmro v vesi Moerzeke v Belgiji eden navaden svecki dūhovnik dr. Poppe Edvard Janoš v 33 leti starosti. Na sprevod njemi je prišlo stodvajseti dūhovnikov i dvejezero vernikov, prijatelov i poznancov. Mladi dūhovnik je vmro na glasi svetosti, zato so dali kardinal Mercier vse zbrati, ka je delao i pisao. Od Marije je pisao svojim sobratom dūhovnikom sledeče:

„Zaloga vam je dana, dragi sobratje, da se ne bode-
zman trüdili, da vaše prizadevanje bo svoj namen dosegnolo:
Ve ste pa vi *Marijini slugi*. Bratje, vi ste njena last, njena vred-
nost ste vi! Marija nosi vaše zadeva v svojih rokaj. Če bi bilo
še ednok teliko nagnenij i desetkrat teliko ognjov, ki zagorijo i
sledkar potihnejo i preminejo . . . Vas, tak pravi Marija, vas ta
nesreča ne bo zadela! Vi te vidili, če ostanete mali ponizni
sluge Marije, te Zmožne Device: da s svojimi perotami vas bo
obranila i pod njenim varstvom se bode te vüпали. Ona vas ob-
čuva i pod njenimi perotami bode te v mirnom zavüpanji stano-
vitni. Ona vas bo na poti sprevajala, i po skrivnoj kratkoj poti
vodila. Trpljenja vam ne bo vkrajvzela, da vam pa glad po njem,
kak po najpotrebnejšoj hrani,

O Marija! Marija! To ime vam bo na vüstaj, kak med i
balzam. Marija! Marija! Ave Marija! Povej mi, što se bo z „Ave
Marijov“ pogübo? Marija! Marija! Mati malih, rešitelica slabih,
zvezda v viheri . . . Marija! Marija! Marija!

Ste brez svetlosti? Ave Marija! Ste brez moči? Ave Marija!
Ste v skrbej? Ave Marija! Ste v nevarnosti? Ave Marija! Ave Marija!

O najslajša reč! Sladka pesem! Žareče hrepenenje! Ave
Marija! O tolažba slugov, moč malih, krepost slabih! Ave Marija!
Če mi vüsta tvoje ime glasijo, v mojem srci lübezni ognji gorijo!
Ave Marija! Radost Angelov si, Hrana pa našoj düšici! Ave Marija!

Bratje, jaz vam več nikaj ne povem. Vi vse znate. Lübite
Marijo! Jaz nemam vas na nikoj več včiti: Vi poznate skrivnost,
skrivnost Marijino. Vi ste stopili na pot, na kratko pot, na leh-
ko pot: Ostanite mali slugi, mali, srčni slugi Marijini . . !

O Marija! Naj je vidimo, *tvoje* dühovnike, ali bar naj smo
njim spodobni! Marija, naj se ti pomilimo! Naj se ti pomilijo
düše! Naj se ti pomili tvoja Cerkev! Marija, Marija! Nevera i
pokvarjenost se vlečeta prek po varašej; skoz vozkih dver i
visikih vrat se potegüje noč greha v jezere düš. Sovraštvu i
krivica kralüjeta nad narodi i državami. Ka je skoz stoletja
ostalo nevraženo, ide zdaj na nikoj, Marija! Marija!

Te pa naj vrag vlada zdaj na vullici i na vesnici i v šoli
i naj se vkradne v hiše notri? Naj evangelium tvojega Sina za-
vira i odpravi iz družbe, pa celo iz src krščenikov? Naj da
mammon moliti mesto Križa? Marija! Marija!

Mati smilenosti, sveti proti boža kaštiga! Odgoji düše,
štere to kaštigo odvernejo! Odgoji dühovnike, nove dühovnike,
z ognjenim srcom, da sühi, mrzeo svet vužgejo, i daj njim novi
jezik, šteri bo v srce segao i šče najtrša srca geno! Odgoji dühov-
nike, svete dühovnike, ki iz milosti živejo i ž njov sodelüjejo, i
ki letijo na njeni najbole tihi mig. Odgoji skromne, ponizne,
dühovnike, kak apoštole, ki bodo na novo vužgali ogenj evan-
gelske popolnosti med pastiri i ovcami.

O Marija! Mi te ne prosimo, da bi veliki postali, da bi s
prstmi na nas kazali, da bi od nas gučali, mi te prosimo za to,
naj smo tvoji pravi sluge, od šterih ničše ne guči, za štere ničše

nevě: naj smo nepoznani, v pamet nevzeti, mali, znotraj i zvnaj, nego popolnoma ti vdani za duše! — Naj smo krotki i ponizni, kak Jezuš, pa verni i dobrotivni, brez slabosti i brez straha pred ljudmi.

Marija, vsemogoča priprošnjica, odpri nam nazadnje svoje smilenja puno srce i svoje pomagajoče roke! Naj rosijo dugo čakane milosti na naše siromaške duše! Mi stojimo pred tebov osramočeni zavolo svoje slabosti i zavolo svoje nevole: spremeni nas v tvoje prave sluge! Iz lübezni do grešnikov! I lübezni do svete Cerkve! O Marija! O Marija! Iz lübezni do Jezuša!

Kda odpre znova siromaški svet svoje oči? Gda se zbüdi i spozna, da so njegove radosti verige? Gda, o Marijā! Gda bo že ednok svet stano i se jočič k Jezuši povrno: „Grešio sem!“ Gda razklačiš znova i za vsikdar kači glavo? Gda bo Jezuš že zavladao, kak si zasluži? Kda bo svet znova ponavlaao z nami tvojo i Jezušovo hvalo:

„Hvalita naj se Jezuš i Marija!

Slavljen bodi Jezuš i slavlene bodi Marija!“

Gda te krasne reči prečtete, dragi krščeniki, posebno ti nedužna dečica, i ti, telikim nevarnostim pogübljenja izpostavljena mladina, lepo te prosim, moli i molite vsi dosta za nas vse dühovnike, da bomo vsi sveto živeli, da bo mi vsi Marijini sinki, ka tak tüdi vas vse pripelamo pod Marijin plašč na tom sveti, ka mo tak ž njov, z Materjov vküp tüdi na drugom sveti.

Gd. Razlagova Vika z Ljutomera, sotrudnica naših listov. Na postelo priklenjena že duga leta svoje veliko trpljenje daruje za svetost dühovnikoy i za povrnenje grešnikov. Molišo tüdi mi za njo, da v pöniznoj lübezni do Križanoga stanovitna ostane i reši po gorečih dühovnikaj dosta düš.

Imena darovnikov na novo mešno obleko z Lipovec. V dinaraj so darovali sledeči: Forjan Ivan, 10, Slavič Matjaš, krojač, 10, Tratnjek Ana, dovica, 10, Lebar Marika, 10, Tratnjek Martin, 10, Gelt Andrej i Štefan, 4, Gelt Štefan, čevlar, 10, Maroša Karol, 3, Forjan Agica, 1, Baligač Ivan, 10, Vrban Štefan, 4, Cigan Ivan, 10, Vinkovič Marija, 2, Sraka Ivan, 5, Vinkovič Martin, 2, Baligač Ivan, 5, Lebar Marta, 5, Sraka Mihala dovica, 10, Šenkec Ivan, 0.75, Mesarič Ivan, 5, Rengeo Verona, 1, Zver Štefan, 5, Jeneš Štefan, 10, Forjan Ivan, mlajši, 5, Erjavec Štefan, 5, Forjan Mihal, gornji, 6, Üllen Štefan, gornji, 4, Forjan Mihal, stražar, 5, Jona Franc, 4, Zver Martin, mlinar, 5, Mesarič Matjaša dovica, 6, Jakob Terezia, 50, Pivar Štefan, 10, Barbarič Martin, mlajši, 10, Barbarič Martin Štefanov, 2, Forjan Andrej, 10, Tokar Štefan, 2, Forjan Ivan, trgovec, 5, Škerget Ferenc, 7, Jakob Anton, 6, Jakob Jožef, trgovec, 6, Sraka Andrej, 10, Üllen Jožef, 2, Sraka Štefan, 1, Tratnjek Ludvig, 6, Üllen Mihal, 4, Tratnjek Jožef, 8, Jakob Ivan, dugi, 3, Forjan Ana Kotrova, 10, Erjavec Janoš, 2, Pücko Štefan, 4, Mesarič Ana, dovica, 3, Jakob Ana, 10, Sterniša Ema, vučitelica, 15, Baligač Ivan škergetov, 10, Tratnjek Jožef üllenov, 4, Baligač Matjaš, 4, Ščančar Ana, babica, 2, Mencigar, krojač, 4, Peterka Marija raduja, 2, Jeneš Mica, 20, Čerpnjak Karol, 8, Tratnjek Matjaš, 10, Mesarič Ivan, majster 10, Bertalanič Mariška, 10, Bertalanič Štefan, 4.50, Panker Ivan, kovač, 5, Forjan Ana, dovica, 2, Petrka Ivana žena, 3, Kolar Ivan, 10, Sraka Barbara, dovica, 5, Baligačova Treza, 60, Forjan Martina, dovica, 5, Ščančar Bara, dovica, 3, Jakob, kovač, 5, Üllen Štefan, 2.50, Gelt Orša, 1, Tratnjek Ivan, 2, Rengeo Štefana žena, 6, Sraka Ivan, 10, Rebrica Mihal, 2, Tratnjek Štefan egičov, 10, Tratnjek Mihal, 10, Vinkovič Mihal, 2, Slavič Marija, 4, Horvat Andreja žena, 10, Tratnjek Jožef, mlajši, 5, Mesarič Štefan mali, 10, Jeneš Marko, 8, Seči Ana, roj. Sraka, 4, Horvat Franc, 10, Mesarič Matjaš v vulcaj, 5, Sraka Štefan, kovač, 10, Forjan Štefan vojkizčov, 10, Baligač Jožef, Franca, 6, Rengeo Vera, 4, Horvat Pišta Škarjot, 3, Lebar Terezia, 2, Mertük Franciška, 15, Müllič Štefan, 10, Šebjan Ivan, 10, Kavš Martin, 6, Baligač Nacija žena, 2, Forjan Martina dovica, 2, Škerget Treza, 2, Jerič Magda, 4.50, Lebar Fanika, 10, Gumilar, vučiteo, 20, Baligač Jožef, vñi, 2, Kostan Matjaš, 5, Bernadi Jožef, 2, Bobovec Marta, 5, Panker Štefan, 10, Mesarič Štefan, gornji, 5, Vučko Mihal, 5, Rengeo Martin, 5, Forjan Mica markačova, 5, Legen Karol, 3, Časar Jožef, krojač, 10, Mlinarič Marta Barbarič, 5 Din. Vkup 831 Din 75 par. Prt na oltar je pa darovala Tratnjek Marija, šivilja iz Lipovec. — Bog plačaj vsem darovnikom. — Erjavec Štefan, cemešter i Žemlič Andrej, oba z Lipovec, nabiralca. — Vido: Vadovič Rudolf, plebanoš.

Pisma naših z tujine.

El Patrocinio de S. José, 20. febr. 1938.

Častiti g. Klekl! Od nekaj časa redno dobivam „Novine Slovenske Krajine“ z „Marijinim Listom“, kar me zelo veseli, kajti mi pravi, da v Domovini so, ki se spominjajo nas izseljencev in rastresenih po celem svetu. Koliko lepih spominov! Koliko veselje mi povzroča večkrat, ko za nekaj trenutkov berem te naše domače liste. Prav za prav časa nimam, da bi vam dolgo pismo pisal, toda iz srca porabim nekaj trenutkov, da vam zahvalim

to dobroto, katero mi napravite samo z vaše ljubezni do sinov Slovenske krajine v tujini.

Sem pravil, da časa nimam. Res je. Se nahajam v enem zavodu, ki ki ima gimnazijo, v glavnem mestu Republike Chile, namreč v Santiago. To je lepo in razširjeno mesto, ki bi lahko stalo med najlepšimi v Evropi. Naš zavod lepo ime ima, vsi ga poznajo ter hvalijo, je med najboljšimi v Santiago. To je za nas Salezijance ena čast, toda ob enem je tudi skrb, da ne izgubimo lepoto našega imena v Chile. V tem letu (1988) imamo 320 učencev, od dobrih družin, katere od nas zahtevajo vzgojo in pouk svojih sinov. Jaz imam na teden 26 ur šole, to mi je prav zadosti, če se prišete še asistencija v spalnicah, na dvorišču...

Res lepo polje imamo Salezijanci tukaj v Chile, toda malo delavcev je. Oh! če bi le mnogo vrlih fantov Slov. krajine preplavalo morje, ki nas loči ter podalo svoje moči na Božjo čast v tem oddaljenem kotičku zemlje, ki ima toliko naravne lepote in ki, če bo imel čedno in katoliško vodstvo, bo došel do velike prihodnosti.

Mnogokrat mislim na Domovino, vem, da tudi tam niso vsi katoličani, da je tudi tam potrebna katoliška vera, da se opre komunizmu... in jaz, Jugoslovan, svoje moči na slavno bodočnost tuje dežele žrtvujem, to se mi skoraj nepravilno zdi; toda mislim, da je vse za ljubelega Boga; za Chile delam in molim, za Jugoslavijo pa samo gorško molim.

V mesecu aprilu bodo volitve za Prezidenta Republike, upajmo, da se vse brez revolucije dovrši.

Posebni novic ni več. Še enkrat se vam srčno zahvalim, ter obljubim, da bom molil vedno za blagor vašega delovanja, ter priporočam vašim molitvam prihodnost dežele, kjer delujem prav z srčno zadovoljnostjo in ljubeznijo.

Vaš vdani

Aleksander Horvat

Marijin List je naraselo meseca junija za 26 komadov. Odpadne 1 komad. Čisti narastek 25 komadov. - Iz srca se zahvalimo častivrednima slugama Antoni Martini Slomšeki i Frideriki Baragi za pomoč, Prosimo jiva, naj napunita s svojim duhom slovenski narod, njegove liste i je razširita. Sv. Ciril i Metod naj njima sprosita čast oltara, bodi naša stanovitna molitev.

V G A N K E.

Dečica! Slovenska krajina ma letos devet novomešnikov. Vgonite:

1. Kakšo oblast ma duhovnik i
2. Kda zgubi duhovnik svoje duhovniško posvečenje?

Ki do konca julija pošle k Strici v Črensovce najlepšo rešitev, dobi lepo, lepo knigo za nagrado pa tudi podobico od šteroga našega letošnjega novomešnika.